

Изобщо разпредѣлението на годишния валежъ не става по едно правило. За всѣко мѣсто това става споредъ сѣществувашитѣ условия.

На нашата земя ежегодно пада отъ 380 до 700 литри или срѣдно по 550 литри вода на всѣки единъ квадратенъ метъръ. Колко е тая вода, можемъ да си представимъ, ако допуснемъ, че всичката вода отъ валежа презъ годината остане на мѣсто. Тогава нашата земя би се обърнала въ езеро, дълбоко половина метъръ. Половина метъръ дълбока вода не е малко, ала отъ нея само една частъ остава въ почвата и само тя има значение за растенията.

Нашата задача се състои въ това: **какво да сторимъ, та колкото се може повече литри вода отъ навалѣлата презъ годината да остане въ почвата.** Разбира се, че първото нѣщо, което трѣбва да сторимъ, е да държимъ почвата всѣкога рохкава, та водата веднага да попива въ нея. Каква вода ще се попие отъ почвата на една нива, която отъ жътва до пролѣтъ е стояла неорана? По нея стърнището е изчезнало, добитъкътъ я е отъпкалъ така, че водата стои отгоре ѝ като на тепсия. И нѣма защо да се очудваме, ако пролѣтниятъ посѣвъ ни даде слаба или лоша реколта.

Съвсемъ друго ще бжде, ако веднага следъ жътва нивата е подметната, а презъ есенята е изорана дълбоко. Тогава почти всичката навалѣла дъждовна и снѣжна вода ще попие въ почвата. Остава само да запазимъ така напоената почва отъ силно изпаряване. Трѣбва, значи, отъ време на време, щомъ се поотгъпче, да разрохкваме повърхността ѝ съ браната или култиватора.

При грижливо и разумно подготвяне на почвата може да се увеличи влагата въ нея за смѣтка на оная частъ отъ валежа, която се оттича направо въ рѣкитѣ или пѣкъ се изпарява въ въздуха. Но ако не една трета, а половината отъ годишния валежъ задържимъ въ почвата, тя едва ли ще е достатъчна за получаване на една отлична реколта. Защото за получаване на 500 кгр. суха маса — зърно и слама, отъ единъ декарь сж потрѣбни най-малко 150,000 кгр. вода. Като прибавимъ къмъ това количество още толкова, която се изпарява направо отъ почвата презъ лѣтото, получаватъ се 300,000 кгр. или повече отъ половината на годишния валежъ върху единъ декарь (на декарь у насъ пада годишно по 550,000 кгр. вода). Като прибавимъ къмъ изпарената чрезъ растенията и чрезъ почвата вода и тая, която просмуква дълбоко и отива въ изворитѣ, ще видимъ, че никога не ще можемъ да получимъ такава реколта, защото водата отъ валежитѣ не достига. Но все пакъ много земеделци, които обработватъ